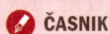

PRIČEVANJE iz brezna: Macesnova gorica

Na podlagi seznama žrtev, ki je bil objavljen v prilogi tednika Družina Naš čas (novembra 2022), se je Matevž Košir odločil, da spregovori o svojem stricu Jakobu Koširju, ki je vpisan na omenjenem seznamu in ki je bil kot domobranec leta 1945 vrnjen s Koroške ter po vsej verjetnosti umorjen v Macesnovi gorici, v gozdovih Kočevskega roga.

V Matevževi družini v Lučinah se je rodilo 15 otrok, in ker sta bila ata in mama zelo delovna, sta v tem duhu vzgajala tudi otroke, ki sta jih poslala služiti. Tako je tudi Matevž kot devetletni deček prišel za pastirja na kmetijo starega očeta v Suhi dol, v župnijo Šentjošt, kjer je živel stric Jakob. Tam se je Matevž počutil kot doma.

Posebej dobro se je razumel s stricem Jakobom, ki ga je imel zelo rad in mu je bil kot oče. Bil je tudi njegov birmanski boter. Starega očeta je leta 1942 na nemško-italijanski okupacijski meji ubila nemška mina. Kmetijo je že pred tem želel prevzeti Jakob, ki se je nameraval tudi poročiti, čemur pa je oče nasprotoval.

IZGUBLJENA SLED

Kljub temu da Jakob ni želel nositi orožja, se je vključil v domobransko enoto, ker bi ga sicer mobilizirali Nemci. Ker je imel v bivši jugoslovanski vojski čin, je postal vodja domobranske straže. Ob koncu vojne, maja 1945, se je preko Gorenjske še z dvema bratoma in s skupino domobrancev umaknil na avstrijsko Koroško.

V Vetrinju ga je videl Matevžev starejši brat, ki se je prav tako umaknil v Vetrinjo in bil nato vrnjen. Kasneje ga je videl še v Škofji Loki, kamor so prepeljali del domobrancev, ko so jih vrnili nazaj v Jugoslavijo. Od tam se je sled za njim izgubila. Matevžev starejši brat je bil iz Škofje Loke napoten v Šentvid. Iz Šentvida so ga izpustili, ker je bil mladoleten.

Kljub veliki nevarnosti, ki mu je pretela na poti, je srečno prišel domov, kar mnogim njegovim sotrpinom ni uspelo. Vračal se je po stranskih poteh in se tako izognil gotovi smrti. Matevž pravi, da so o usodi zapornikov ob prihodu v Škofjo Loko v prvi vrsti odločali člani domačih vaških odborov.

KMETIJO PREVZEL NEČAK

Za delo na Koširjevi kmetiji je ostal samo Matevž. Nameraval je nadaljevati šolanje, a mu ni preostalo drugega, kot da prevzame delo na posestvu. Še vedno so čakali, da se bo vrnil domači sin Jakob, Matevžev stric. V tem primeru bi Matevžu izplačali doto, kmetijo pa bi vodil Jakob. A se ni vrnil.

Matevž je prevzel vodenje Koširjeve kmetije in skupaj z družino poskrbel, da je kmetija kljub obveznim oddajam, opustošenju in sečnji gozdov preživela težke in turbulentne poveljne čase.

Jakob Košir je bil verjetno umorjen leta 1945 v Macesnovi gorici.

“Kljub temu da Jakob ni želel nositi orožja, se je vključil v domobransko enoto, ker bi ga sicer mobilizirali Nemci.”

PRIČEVANJE MATEVŽA KOŠIRJA O NJEGOVEM STRICU V VIDEO OBLIKI.

Zakladnica spominov
Treasury of memories

